

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่
องค์การบริหารส่วนตำบลฝักป้ง อำเภอกุเซียว จังหวัดชัยภูมิ

Public Participation in Resolving Drug Problems in the Phak Pang Subdistrict
Administrative Organization Area, Phu Khiao District, Chaiyaphum Province

ณัฐชา พรหมเกต

Natthacha Promket

สุปิ่น สมสาร

Supan Somsa

คณะรัฐศาสตร์ วิทยาลัยพิจญ์บัณฑิต

Faculty of Political Science, Pitchayabundit Collage

E-mail: nuspong.ggg@gmail.com

วันที่รับบทความ (Received) : 28 มิถุนายน 2567

วันที่แก้ไขบทความ (Revised) : 30 มิถุนายน 2567

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted) : 30 มิถุนายน 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลฝักป้ง อำเภอกุเซียว จังหวัดชัยภูมิ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลฝักป้ง จำนวน 387 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ข้อมูลทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติค่า (T-Test) และใช้สถิติเอฟ (F-Test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลฝักป้ง อำเภอกุเซียว จังหวัดชัยภูมิ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ ($\bar{X} = 4.01$) รองลงมาคือการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ($\bar{X} = 3.89$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ($\bar{X} = 3.83$)

2. ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลฝักป้ง อำเภอกุเซียว จังหวัดชัยภูมิ ที่จำแนกตามเพศ อายุ อาชีพและระดับการศึกษา โดยภาพรวมประชาชนที่มีเพศ อายุ อาชีพ และระดับการศึกษา ต่างกัน มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลฝักป้ง อำเภอกุเซียว จังหวัดชัยภูมิ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าทุกด้านก็ไม่แตกต่างกัน

3. ผลการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหายาเสพติด ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลฝักปิ้ง ได้แก่ ส่งเสริมให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมให้ข้อเสนอแนะในการดำเนินกิจกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในชุมชน ขององค์การบริหารส่วนตำบลฝักปิ้ง

คำสำคัญ : การมีส่วนร่วม, ยาเสพติด, องค์การบริหารส่วนตำบล

ABSTRACT

The main objective of this research is to study public participation in solving drug problems in the organization's area. Phak Pang Subdistrict Administration, Phu Khiao District, Chaiyaphum Province Sample group used in this research study There were 387 people living in Phak Pang Subdistrict. The research instrument was a questionnaire. and interview form Statistics used in the analysis are percentage, mean, standard deviation. and analyze data to test hypotheses using value statistics (T-Test) and using F statistics (F-Test).

The research results found that :

1. Public participation in solving the drug problem in the area of Phak Pang Subdistrict Administrative Organization, Phu Khiao District, Chaiyaphum Province. Overall, it is at a high level ($\bar{X} = 3.89$) and when considering each aspect. It was found that the aspect with the highest average was participation in operations ($\bar{X} = 4.01$), followed by participation in evaluation ($\bar{X} = 3.89$), and the aspect with the least average was participation. in decision making ($\bar{X} = 3.83$).

2. Comparative results of public participation in solving drug problems in the area of Phak Pang Subdistrict Administrative Organization, Phu Khiao District, Chaiyaphum Province. classified by gender, age, occupation and educational level Overall, people of different genders, ages, occupations, and educational levels are involved in solving the drug problem in the Phak Pang Subdistrict Administrative Organization area, Phu Khiao District, Chaiyaphum Province. no different which is not in accordance with the set assumptions And when considering each aspect It was found that every aspect was not different.

3. Results of the study of public participation in solving drug problems In the area of Phak Pang Subdistrict Administrative Organization, including encouraging people to participate in giving suggestions in carrying out activities to prevent and solve drug problems in the community. of Phak Pang Subdistrict Administrative Organization

Keywords: Participation, drugs, Subdistrict Administrative Organization

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สถานการณ์ยาเสพติดในประเทศไทยนับแต่ปี 2563 พบว่าในหนึ่งปี มีผู้ใช้สารเสพติดสูงถึง 1,800,000 คน แบ่งเป็นผู้ติดยาเสพติดประมาณ 600,000 คน และเป็นผู้ใช้สารเสพติดประเภทใดประเภทหนึ่ง 140,000 คน และมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น จากประมาณการผู้ติดยาเสพติดเมื่อปี 2562 ประมาณ 510,000 คน และเพิ่มเป็น 530,000 คน ในปี 2564 และ ประมาณ 550,000 คนในปี 2565 กลุ่มประชากร ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดส่วนใหญ่เป็นเด็กและเยาวชน อายุ 15-24 ปี โดยเป็นผู้เข้ารับการบำบัดรักษา ร้อยละ 38 เป็นผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ร้อยละ 35 และพบว่ากลุ่มผู้เคยใช้สารเสพติดใน 1 ปี ประมาณ 1.96 ล้านคน เป็นกลุ่มผู้ใช้สารเสพติดใน 1 เดือน ประมาณ 1.13 ล้านคน และเป็นกลุ่มผู้ติด (ใช้สารเสพติด 20 วัน ใน 30) ประมาณ 450,000 คน โดยมียาบ้าเป็นปัญหาหลัก มีผู้ต้องหาถูกจับกุมในคดียาบ้า ร้อยละ 69 และเป็นผู้เข้ารับการบำบัดรักษา ยาบ้า ร้อยละ 79 และยาเสพติดที่ต้องเฝ้าระวัง ได้แก่ ไอซ์ เฮโรอีน คีตามีน และเอ็กซ์ตราซี ที่พบแนวโน้มแพร่ระบาดเพิ่มขึ้น (ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กระทรวงสาธารณสุข 17 มกราคม 2564)

ในช่วงหลายปีที่ผ่านมาสังคมของประเทศไทยตกอยู่ในสภาพที่อ่อนล้า ชุมชนที่เคยเข้มแข็งพึ่งพาตัวเองได้มีสัดส่วนลดน้อยลง ภูมิคุ้มกันในชุมชนโดยเฉพาะสถาบันครอบครัวมีความอ่อนแอ สมาชิกในครอบครัวมีความสับสนในบทบาทของตนเองไม่สามารถสร้างความสมดุลระหว่างสิ่งเก่าที่คุ้นเคยกับสิ่งใหม่ที่เข้ามาในวิถีชีวิต ไม่สามารถก้าวทันเทคโนโลยีที่จำเป็นต่อการเรียนรู้เพื่อดำรงชีวิต ขาดทักษะในการปรับตัวให้ทันกับสภาพสังคมที่มีความสลับซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงไปจากอดีตที่เคยเป็นมา การต่อสู้ดิ้นรนในสังคมเต็มไปด้วยความเร่งรีบ แข่งขัน ขาดความเอื้ออาทรให้แก่กันและกัน ปฏิสัมพันธ์ของคนในชุมชนนับวันห่างหายไป การพึ่งพิงกันในชุมชนเป็นสิ่งที่เริ่มหาได้ยากยิ่ง ผู้คนในชุมชนต่อสู้เพื่อผลประโยชน์ตนเองและคนใกล้ชิด สภาพการณ์เช่นนี้จึงทำให้เห็นภาพทั้งผู้ประสบผลสำเร็จ ผู้ขาดโอกาส ผู้ล้มเหลว และผู้ที่รู้สึกว่าตัวเองถูกทอดทิ้งจากสังคม ช่องว่างระหว่างคนในชุมชนนับวันยิ่งห่างออกไปเรื่อย ๆ ผู้ขาดโอกาสและผู้ล้มเหลวมักถูกทิ้งไว้ข้างหลังขาดการเหลียวแลจากสังคม กลายเป็นกลุ่มเสี่ยงที่อ่อนแอและมีแนวโน้มที่จะนำตัวเองเข้าใกล้กับสิ่งเสพติดโดยเริ่มจากผู้เสพ พัฒนาตัวเองเป็นผู้ค้า และลงท้ายด้วยการก่ออาชญากรรมในที่สุด

จากปัญหาที่กล่าวมาทำให้รัฐบาลเริ่มตั้งแต่ ดร.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีคนที่ 23 ของไทยได้ให้ความสำคัญและได้ประกาศสงครามกับขบวนการค้ายาเสพติด โดยได้กำหนดให้ปัญหายาเสพติดเป็นยุทธศาสตร์หลักของชาติ ซึ่งรัฐบาลในสมัยต่อ ๆ มาจนถึงปัจจุบันได้ประกาศให้ปัญหายาเสพติดเป็นวาระแห่งชาติ มีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนในการสนับสนุนให้ภาคประชาสังคมเข้ามามีส่วนร่วม และภาคชุมชนในการแก้ไขปัญหาสังคมในด้านต่าง ๆ โดยสร้างความเข้มแข็งให้ภาคประชาสังคมและชุมชนให้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้ปัญหายาเสพติดและปัญหาสังคมอื่น ๆ ได้รับการแก้ไขอย่างแท้จริง โดยการเสริมปัจจัยความเข้มแข็งให้กับหมู่บ้านชุมชน

องค์การบริหารส่วนตำบลฝักปึง อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ เป็นหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น มีพื้นที่ครอบคลุม 61.67 ตารางกิโลเมตร แบ่งเขตปกครองออกเป็น 17 หมู่บ้าน มีจำนวนประชากร 16,992 คน แยกเป็นชาย 8,393 หญิง 8,599 คน จำนวนครัวเรือน 3,056 หลัง (อ้างอิง ข้อมูลจากทะเบียนราษฎรที่ว่าการอำเภอภูเขียว ณ วันที่ 20 เมษายน 2562)

องค์การบริหารส่วนตำบลฝักปึง อำเภอกุฉีเยว จังหวัดชัยภูมิ มีหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2546 โดยต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นหลัก โดยมีแนวทางการปฏิบัติงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนา ไม่ว่าจะเป็นในด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านการศึกษา ด้านการท่องเที่ยว และด้านการบริหารและในส่วนของการมีการดำเนินงานในด้านสังคม มีการดำเนินงานในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดด้วย ถึงแม้พื้นที่ของเทศบาลตำบลกุฉีเยวจะไม่ใช่ว่าพื้นที่แพร่ระบาดของยาเสพติด แต่ด้วยสภาพแวดล้อมในปัจจุบันที่มีประชากรแฝงเข้ามาอาศัยอยู่ในพื้นที่เป็นจำนวนมาก ก็เป็นปัจจัยเสี่ยงที่อาจจะก่อให้เกิดการแพร่ระบาดของยาเสพติดเพิ่มขึ้นได้ ประกอบกับรัฐบาลได้มีนโยบายใน

การเอาชนะยาเสพติดเป็นวาระแห่งชาติ ที่ทุกภาคส่วนในสังคมจะต้องร่วมกันดำเนินการในการแก้ไขปัญหาเสพติดอย่างจริงจังและต่อเนื่อง โดยได้มีมาตรการการปฏิบัติในการเสริมสร้างพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด ซึ่งมุ่งเน้นการดำเนินงานระดับชุมชนและหมู่บ้านให้ตระหนักถึงภัยของยาเสพติด ซึ่งเป็นปัญหาของทุกคนในประเทศที่ต้องช่วยกันแก้ไข มีความสามัคคีร่วมแรงร่วมใจ ช่วยกันสร้างชุมชนและหมู่บ้านของตนให้เข้มแข็ง โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นแกนหลักร่วมกับกลุ่มพลังมวลชน อาสาสมัคร กำนันผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำธรรมชาติ และองค์กรภาคประชาชน ในการเฝ้าระวังตรวจตราความสงบเรียบร้อย และป้องกันการนำยาเสพติดเข้ามาในพื้นที่

ผู้วิจัยในฐานะเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ที่รับผิดชอบในหน่วยงานของกรมราชทัณฑ์ คือเรือนจำอำเภอกุฉีเยว จังหวัดชัยภูมิ และมีหน้าที่ต้องเข้าไปมีส่วนร่วมในการระดมสมองและหาแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยเรือนจำอำเภอกุฉีเยว ตั้งอยู่ในพื้นที่ตำบลฝักปึง อำเภอกุฉีเยว จังหวัดชัยภูมิ จึงมีความสนใจที่จะศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดในตำบลฝักปึง อำเภอกุฉีเยว จังหวัดชัยภูมิ ว่าประชาชนในพื้นที่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเสพติดอย่างไรบ้าง ใน 4 ด้าน คือ 1) ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ 2) ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ 3) ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ และ 3) ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล

เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาไปเป็นแนวทางในการจัดทำแผนงาน/ โครงการ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของเรือนจำอำเภอกุฉีเยว กับชุมชนที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลฝักปึง อำเภอกุฉีเยว จังหวัดชัยภูมิ ต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลฝักปึง อำเภอกุฉีเยว จังหวัดชัยภูมิ
2. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลฝักปึง อำเภอกุฉีเยว จังหวัดชัยภูมิ จำแนกตามเพศ อายุ อาชีพ และระดับการศึกษา

3. ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลฝักปึง อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ เนื้อหาที่เกี่ยวข้องจึงประกอบด้วยแนวคิด หรือ ทฤษฎีการมีส่วนร่วมโดยเฉพาะ ประกอบด้วยการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ และการมีส่วนร่วมในการประเมินผล

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลฝักปึง อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 11,284 คน (อ้างอิงข้อมูลจากทะเบียนราษฎรที่ว่าการอำเภอภูเขียว ณ วันที่ 20 เมษายน 2563)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลฝักปึง อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 387 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างจากสูตรของยามานะ (Yamane, 1967: 886 - 887) โดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นที่ 95%

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ และระดับการศึกษา

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ

การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์

การมีส่วนร่วมในการประเมินผล

4. ประโยชน์ของการวิจัย

1. ทราบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลฝักปึง อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ

2. ทราบผลเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลฝักปึง อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ จำแนกตามเพศ อายุ อาชีพ และระดับการศึกษา

3. สามารถนำผลการวิจัยมาเป็นแนวทางร่วมกันในการจัดทำแผนงาน/ โครงการ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของเรือนจำอำเภอภูเขียว กับชุมชนที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลฝักปึง อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ และนำไปสู่การแก้ไขปัญหาเสพติดที่มีประสิทธิภาพสูงมากขึ้น

5. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลผักปัง อำเภอกุฉีชุมพล จังหวัดชัยภูมิ ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 11,284 คน จาก 11 หมู่บ้าน (อ้างอิงข้อมูลจากทะเบียนราษฎรที่ว่าการอำเภอกุฉีชุมพล ณ วันที่ 20 เมษายน 2563)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลผักปัง อำเภอกุฉีชุมพล จังหวัดชัยภูมิ ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 387 คน ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยด้วยการใช้สูตรของยามาเน่ (Yamane, 1967) โดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นที่ 95% และได้ทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) แบบเป็นสัดส่วนโดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 17 กลุ่ม กลุ่มจาก 17 หมู่บ้าน ตามสัดส่วนแต่ละหมู่บ้าน ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะต่างกัน จากนั้นคำนวณหาขนาดตัวอย่างจาก 17 หมู่บ้าน เพื่อให้ได้สัดส่วนของประชากรให้ได้กลุ่มตัวอย่างครบตามเกณฑ์ที่กำหนด

6. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถาม โดยแบบสอบถามมี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (check-list) ประกอบด้วยเพศ อายุ อาชีพ และระดับการศึกษา

ตอนที่ 2 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเสพติด ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลผักปัง อำเภอกุฉีชุมพล จังหวัดชัยภูมิ ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ลักษณะของคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า แบ่งเป็น 5

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเสพติด ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลผักปัง อำเภอกุฉีชุมพล จังหวัดชัยภูมิ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด

แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview)

เป็นแบบสัมภาษณ์ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ซึ่งเป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง ประกอบด้วยคำถามที่ให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็น (Open-ended Question) เกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเสพติด ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลผักปัง อำเภอกุฉีชุมพล จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และการมีส่วนร่วมในการประเมินผล

7. การสร้างและการทดสอบเครื่องมือ

1. ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ผลงานวิจัย และสัมภาษณ์ผู้นำชุมชน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน กำนัน เพื่อกำหนดกรอบเนื้อหาในการสร้างแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์

2. จัดทำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่ประกอบด้วยคำถามที่ต้องการเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย ให้ครบถ้วนและครอบคลุมเนื้อหา

3. ผู้ศึกษาทำการตรวจสอบเครื่องมืออีกครั้งหนึ่งในขั้นตอนนี้ตรวจสอบความ ครอบคลุมของเนื้อหา ความเข้าใจของภาษา ความเข้าใจตรงกันของคำถาม

4. นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบ

5. นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญประเมินความ สอดคล้องของข้อคำถาม (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญมีจำนวน 3 ท่าน และนำเครื่องมือที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่า ความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (Content Validity) โดยคำนวณหาค่า IOC โดยคัดเลือกข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67 เป็นต้นไป เป็นข้อที่นำไปใช้ได้

6. นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่ได้จากการปรับปรุงแก้ไขของผู้เชี่ยวชาญเสนอ คณะกรรมการควบคุมการค้นคว้าอิสระตรวจสอบแล้ว ไปทดลองใช้ (Try out) กับประชาชนที่อาศัยอยู่ใน องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก่ง อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 30 คน

7. วิเคราะห์แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ โดยวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้ง ฉบับ ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) (ทองใบ สุดชาติ, 2549 : 131) ซึ่งจากการวิเคราะห์ผลได้ค่าเท่ากับ 0.851

8. นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแก้ไขสมบูรณ์แล้วไปเก็บรวบรวมกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

8. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเสพติด ในพื้นที่องค์การบริหารส่วน ตำบลผักปัง อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดชัยภูมิ

2. ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างและรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ซึ่ง ได้ทำการแจกแบบสอบถามจำนวน 387 ฉบับ

3. นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ และเก็บรวบรวมเพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูล ต่อไป

9. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษานี้ใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติ ดังนี้

1. การวิเคราะห์สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) หรือค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ร้อยละ (Percentage) (บุญชม ศรีสะอาด, 2542: 101)

1.2 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) (บุญชม ศรีสะอาด, 2542: 102)

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (บุญชม ศรีสะอาด, 2542: 106)

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) ได้แก่

2.1 t-test (Independent Sample)

2.2 F-test (หรือ One Way ANOVA) และเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเซฟ เฟ (Sheffe's Method)

10. ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 51.42 อายุอยู่ระหว่าง 36 - 60 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.18 มีระดับการศึกษาประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 26.36 และส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 41.60

2. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลฝักบัว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดชัยภูมิ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ ($\bar{X} = 4.01$) รองลงมาคือการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ($\bar{X} = 3.89$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ($\bar{X} = 3.83$) และวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็นแต่ละด้านได้ดังนี้

2.1 ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 3. ท่านมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการดำเนินกิจกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในที่ประชุมระดับหมู่บ้าน/ ชุมชน ($\bar{X} = 4.03$) รองลงมาคือ ข้อ 4. ท่านมีส่วนร่วมในการจัดลำดับความสำคัญของการดำเนินกิจกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในที่ประชุมระดับหมู่บ้าน/ ชุมชน ($\bar{X} = 3.87$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อ 5. ท่านมีส่วนร่วมกำหนดแนวทางในการดำเนินกิจกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในที่ประชุมระดับหมู่บ้าน/ ชุมชน ($\bar{X} = 3.68$)

2.2 ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 7. ท่านมีส่วนร่วมในการสำรวจหรือให้ข้อมูลผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดในหมู่บ้าน/ ชุมชน แก่ผู้นำหมู่บ้าน/ ชุมชน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ฝ่ายปกครอง กำนันผู้ใหญ่บ้าน ตำรวจ ทหาร ฯลฯ ($\bar{X} = 4.17$) รองลงมาคือ ข้อ 9. ท่านร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการรณรงค์ ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับภัยของยาเสพติดให้สมาชิกในหมู่บ้าน/ ชุมชน ($\bar{X} = 4.07$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อ 8. ท่านร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการสอดส่องดูแลความเรียบร้อย และการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในหมู่บ้าน/ ชุมชน ($\bar{X} = 3.88$)

2.3 ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 11. ท่านมีส่วนร่วมในการเรียนรู้วิธีการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด เพื่อให้สมาชิกในครอบครัวของท่านห่างไกลยาเสพติด ($\bar{X} = 4.03$) รองลงมาคือ ข้อ 12. การร่วมมือกันในการดำเนินกิจกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ทำให้ปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน/ ชุมชนลดลง ($\bar{X} = 3.91$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อ 14. ท่านภาคภูมิใจที่ได้มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน/ ชุมชน ($\bar{X} = 3.67$)

2.4 ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 17. ท่านได้ติดตามข้อมูลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ เช่น ฝ่ายปกครอง กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ตำรวจ ทหาร ฯลฯ ในการดำเนินกิจกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน/ ชุมชน ($\bar{X} = 4.02$) รองลงมาคือ ข้อ 20. ท่านมีส่วนร่วมในการสรุปผลและให้ข้อเสนอแนะในการดำเนินกิจกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน/ ชุมชน ในปีต่อไป ($\bar{X} = 3.97$) และข้อที่มี

ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อ 16. ท่านมีส่วนร่วมให้ข้อเสนอแนะในการดำเนินกิจกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในหมู่บ้าน/ ชุมชน ($\bar{X} = 3.79$)

3. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลฝักปึง อำเภอกุฉีเยว จังหวัดชัยภูมิ ที่จำแนกตามเพศ อายุ อาชีพ และระดับการศึกษา โดยภาพรวมประชาชนที่มีเพศ อายุ อาชีพ และระดับการศึกษา ต่างกัน มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลฝักปึง อำเภอกุฉีเยว จังหวัดชัยภูมิ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าทุกด้านก็ไม่แตกต่างกัน

4. ผลการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหายาเสพติด ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลฝักปึง อำเภอกุฉีเยว จังหวัดชัยภูมิ ที่ได้จากการสัมภาษณ์ และการจัดเวทีประชาคม ดังนี้

1. ควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดลำดับความสำคัญของโครงการ เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดจากการกำหนดนโยบายด้านการและแนวทางการแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลฝักปึง อำเภอกุฉีเยว จังหวัดชัยภูมิ

2. ควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมปฏิบัติกิจกรรมที่เกี่ยวกับยาเสพติดขององค์การบริหารส่วนตำบลฝักปึง อำเภอกุฉีเยว จังหวัดชัยภูมิ

3. การมีส่วนร่วมในการเรียนรู้วิธีการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ทำให้สมาชิกในครอบครัวของชุมชนในองค์การบริหารส่วนตำบลฝักปึง อำเภอกุฉีเยว จังหวัดชัยภูมิ ห่างไกลยาเสพติด

4. ให้ประชาชนมีส่วนร่วมให้ข้อเสนอแนะในการดำเนินกิจกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในหมู่บ้าน/ ชุมชน ขององค์การบริหารส่วนตำบลฝักปึง อำเภอกุฉีเยว จังหวัดชัยภูมิ

11. อภิปรายผลการวิจัย

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลฝักปึง อำเภอกุฉีเยว จังหวัดชัยภูมิ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ ($\bar{X} = 4.01$) รองลงมาคือการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ($\bar{X} = 3.89$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ($\bar{X} = 3.83$) ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ทางองค์การบริหารส่วนตำบลฝักปึง อำเภอกุฉีเยว จังหวัดชัยภูมิ มีการประชุมในระดับหมู่บ้านเพื่อดำเนินกิจกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด มีการวิเคราะห์ปัญหาในการดำเนินกิจกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด สนับสนุน เงิน และวัสดุอุปกรณ์เพื่อใช้สนับสนุนการดำเนินกิจกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในหมู่บ้าน รวมถึงฝ่ายปกครอง กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ตำรวจ ทหาร ฯลฯ ในการดำเนินกิจกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในหมู่บ้าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกิตติคุณ เชื้อแถว (2557) วิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนในการแก้ไขปัญหายาเสพติดกรณีศึกษา อำเภอบางทอง จังหวัดชลบุรี พบว่าการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหายาเสพติดของผู้นำชุมชนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยที่มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหายาเสพติดมากที่สุดในด้านการดำเนินการ รองลงมาคือ ด้านการวางแผน และด้านการติดตามและประเมินผล ตามลำดับ ในด้านการดำเนินการจะมีส่วนร่วมที่เห็นได้ชัดเจนในเรื่องของการดูแลสอดส่องพฤติกรรมของประชาชนที่อาจเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในพื้นที่ และการส่งเสริมสนับสนุนการจัด

กิจกรรมเพื่อมิให้เกิดการแพร่ระบาดของยาเสพติด ขณะที่บทบาทการมีส่วนร่วมในการส่งตัวผู้เสพยาเสพติดเข้าสู่กระบวนการบำบัด และการปิดล้อม ตรวจค้น ยาเสพติดในเขตพื้นที่ อยู่ในระดับที่ไม่สูงมากนักซึ่งอาจจะสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาเสพติดในพื้นที่ชุมชนที่ดูแลยังอยู่ในระดับที่ไม่สูงมากนักทางด้านการวางแผนมีส่วนร่วมที่ชัดเจนในเรื่องของการเข้าร่วมประชุมเพื่อดำเนินการในการแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชน และการนำเสนอปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหายาเสพติดนั้นว่าอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี แต่ก็อาจจะมีส่วนร่วมที่ยังไม่สูงมากนักในเรื่องของการพิจารณางบประมาณโครงการที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด และการแก้ไขอุปสรรคที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ประทีป จันทรสิงห์ (2549) ที่ได้กล่าวถึงการมีส่วนร่วมจะมีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาคุณภาพองค์กรเพราะเมื่อบุคคลได้เข้ามามีส่วนร่วมแล้วจะไม่ค่อยเกิดการต่อต้านเกี่ยวกับแนวคิดและการดำเนินงาน รวมทั้งช่วยลดความขัดแย้งและความเครียดจากการทำงานทำให้บุคคลได้ร่วมกันพิจารณาแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นจากการทำงาน เพื่อมุ่งไปสู่การบรรลุเป้าหมายขององค์กรได้อย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับแนวคิดของ จุฬารัตน์ โสตะ (2543) ที่ได้กล่าวถึงการมีส่วนร่วมว่าในกระบวนการตัดสินใจหรือกระบวนการบริหารประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรขึ้นอยู่กับความร่วมมือของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับองค์กรนั้นในการปฏิบัติภารกิจให้บรรลุเป้าหมาย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ Davis & Newstrom (1989) ที่ได้อธิบายถึงการมีส่วนร่วมว่าเป็นเรื่องของความเกี่ยวข้องทางด้านจิตใจ และความรู้สึกนึกคิดของแต่ละคน ที่มีต่อกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งของกลุ่ม หรือเป็นแรงกระตุ้นที่ช่วยทำให้การปฏิบัติงานใด ๆ เกิดความสำเร็จ ซึ่งเป็นเป้าหมายของกลุ่ม

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลฝักปึง อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ ที่จำแนกตามเพศ อายุ อาชีพ และระดับการศึกษา โดยภาพรวมประชาชนที่มีเพศ อายุ อาชีพ และระดับการศึกษา ต่างกัน มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลฝักปึง อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าทุกด้านก็ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอภิญา ก่อเต็ม และอภิภรณ์ ราซิด (2566) วิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหายาเสพติดในจังหวัดนราธิวาส พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน/ชุมชนพบว่าไม่แตกต่างกัน เนื่องจาก ยุคสมัยในปัจจุบันทุกเพศ ทุกวัยทุกระดับการศึกษา รวมทั้งทุกช่วงเวลาของการอาศัยอยู่ในหมู่บ้าน/ชุมชนอยู่กับเทคโนโลยีและความทันสมัยของเหตุการณ์ปัจจุบันทำให้ได้รับรู้ถึงข่าวสารและการรณรงค์ของหน่วยงานภาครัฐที่เข้าถึงทุกหมู่บ้านทำให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหายาเสพติดไม่แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของกิตติคุณ เชื้อแถว (2557) วิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนในการแก้ไขปัญหายาเสพติดกรณีศึกษา อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี พบว่าผู้นำชุมชนที่มีอายุต่างกัน จะมีระดับการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหายาเสพติดไม่แตกต่างกันมากนัก กล่าวคือ ผู้นำในทุกระดับอายุมีระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อัญญารัตน์ สุวรรณโณ (2545) ที่ได้ทำการศึกษาบทบาทของผู้นำท้องถิ่นกับแนวทางป้องกันยาเสพติด : กรณีศึกษาจังหวัดสงขลา พบว่า อายุของผู้นำท้องถิ่นไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของผู้นำต่อแนวทางในการป้องกันยาเสพติด

12. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปใช้

จากผลการวิจัยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลฝักปึง อำเภอกูเซียว จังหวัดชัยภูมิ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$) และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ($\bar{X} = 3.83$) ทางองค์การบริหารส่วนตำบลฝักปึง อำเภอกูเซียว จังหวัดชัยภูมิ ควรมีการดำเนินการดังนี้

1. สนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมมากขึ้นในเรื่องของการพิจารณางบประมาณโครงการที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด และการแก้ไขอุปสรรคที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาเสพติด
2. ควรสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมมากขึ้นในเรื่องของการติดตามความก้าวหน้าในการแก้ไขปัญหาเสพติด และการประเมินผลสำเร็จของการแก้ไขปัญหาเสพติด
3. เจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องให้การสนับสนุนด้านการฝึกอบรมการป้องกันยาเสพติดให้แก่ผู้นำชุมชนอย่างทั่วถึง และต่อเนื่อง
4. ควรสนับสนุนให้ผู้นำชุมชนมีส่วนร่วมมากขึ้นในเรื่องของการส่งตัวผู้เสพยาเสพติดเข้าสู่กระบวนการบำบัด และการปิดล้อม ตรวจค้น ยาเสพติดในเขตพื้นที่

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ควรศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลฝักปึง อำเภอกูเซียว จังหวัดชัยภูมิ
- 2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดในแต่ละตำบล เพื่อดูความแตกต่างและหาแนวทางการแก้ไข

บรรณานุกรม

- กษมา วรณโร. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของหมู่บ้านกองทุนแม่ของแผ่นดิน บ้านคลองทราย อำเภอมะนัง จังหวัดปัตตานี. (สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา.
- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2546). แนวคิดคู่มือปฏิบัติงานสภาตำบลและอบต. กรุงเทพมหานคร.
- สันต์ชัย รัตนะขวัญ. (2555). การทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบเทศบาล: ศึกษากรณีเทศบาลเมืองไร่ขิงกรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาสถาบันวิจัยและพัฒนา
- ปธาน สุวรรณมงคล.(2558). การบริหารงานภาครัฐกับการสร้างธรรมาภิบาล: สถาบันพระปกเกล้า, กรุงเทพมหานคร : สำนักงานบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาการศึกษา กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
- รณกฤต จิตต์ธรรม (2563). การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชน ปู่ เย็นย่าคำยังอยู่ แขวงหลักสอง เขตบางแค กรุงเทพมหานคร.

จิรเดช กมลเพชร (2561) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหายาเสพติดของหมู่บ้านตามแนวชายแดน ด้านจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดเชียงราย (ศึกษาเฉพาะพื้นที่ชายแดนติดป ร ะ เ ท ศ เมียนมา).

WHO & UNICEF. (1978). Report of the international Conference on primary health care. New York : NP. Press.